

Proloog; het jaar 2184

De laatste decennia zijn bijzonder zwaar geweest voor de aardbewoners. Crisis na crisis volgden elkaar op. De crises maakten geen onderscheid tussen huidskleur, geslacht, geaardheid, land, rijkdom of armoede.

Torenhoge inflatie blies de wereldeconomie op. Woonruimte werd een schaars goed en was waardevaster dan goud, zilver of delfstoffen. De schaarse bouwgrond moest optimaal benut worden. Grote wooncomplexen en hoogbouw leken de enige en beste oplossing. Individuele woningen waren uit den boze.

Eigenwoning bezit werd zelfs verboden door de wereldregering die opgericht was om de crisis effectief te bestrijden en het voortbestaan van de mensheid te waarborgen.

De wereldregering hield zich echter voornamelijk bezig met symptoombestrijding en persoonlijk winstbejag. De oorzaak van de crisis werd helemaal niet aangepakt. De grote geldstromen in de wereld die het op rente en beleggingen gebaseerde economisch stelsel in stand hielden, bleven bestaan. Zo ook de verspillende consumptie- maatschappij en de roofbouw op de aarde.

In 2184 kwam de genadeklap voor de wereldeconomie. Een pandemie van ongekeerde omvang zaaide dood en verderf en vernietigde het laatste restje welvaart. Grote groepen mensen werden veroordeeld tot een leven in armoede. Het waren vooral gevoelige, spirituele mensen die meer vertrouwden op de voorzienigheid van hun goden dan op financiële reserves, zelfvoorzienendheid en schuilkelders. De situatie voor juist deze mensen werd snel levensbedreigend. Ze moesten zich in leven houden met de opbrengsten van diefstal en roof of ze stierven van de honger. Ze konden zich geen woonruimte veroorloven in de grote wooncomplexen en woontorens. Zij leefden in tenten op de daken van deze complexen en torens.

Ze waren op de daken veilig voor strafrechtelijke vervolging. De daken waren een uitstekende uitvalbasis voor deze, door nood gedwongen, moderne struikrovers.

De struikrovers op de daken hadden zich in de loop van de tijd zo goed verschanst en bewapend dat de politie zich niet meer op de daken durfde te wagen. Het leger kon niet effectief ingezet worden tegen de guerrilla tactieken van de rovers op de daken. De bevolking op de daken nam snel toe omdat steeds meer mensen in armoede leefden, er veel kinderen werden geboren en omdat steeds meer mensen zich aangetrokken voelden tot de avontuurlijke levensstijl van de daknomaden.

Zolang er op aarde verdeeldheid was, kon geen begin gemaakt worden met de ‘great reset’ of de ‘build back better’ strategie van de wereldregering. De wereldregering kwam in 2184 met een radicale oplossing. De resterende ruimte tussen de wooncomplexen en torens moest overdekt worden. Hiermee zouden ze drie vliegen in één klap slaan. De woonruimte werd vergroot, er kwam werkgelegenheid en de rovers werden buitengesloten. Niemand had een goed alternatief voor deze radicale oplossing.

Mensen op straatniveau zetten zich met man en macht in om de horizontale muur te bouwen. Families, economieën, DNA, religie en bestuursvorm werden in slechts 10 jaar definitief van elkaar gescheiden. Er was geen weg terug. Het leven op aarde volgde vanaf nu twee koersen.

2184: Insiders en Outsiders

Ninki zat in de officiersclub van haar man Enki in alle rust geconcentreerd te schrijven aan haar nieuwe boek over de gemeenschappelijke roots van de Insiders en de Outsiders. Buiten barstten de festiviteiten los ter ere van de jaarlijkse viering van sluitingsdag.

Hier in het oude centrum van de hoofdstad Eridu was de viering extravagant en uitbundig. Ninki's lange blonde haar hing over het zwarte toetsenbord van haar schrijfmachine, terwijl ze in gedachten verzonken over haar beeldscherm naar buiten keek. De met feestende mensen gevulde straten waren verlicht door kunstlicht. Ze verlangde naar de zon op haar huid.

Ninki had niet zo veel met de viering van sluitingsdag. Sterker nog: ze was er faliekant op tegen.

Het was inmiddels zo'n 150 jaar geleden dat het dak volledig was gesloten en de mensheid was gesplitst in Insiders en Outsiders.

Ze kon nog steeds niet begrijpen dat de generatie van haar overgrootouders besloten had het dak geheel te sluiten. In haar ogen was de enorme bevolkingstoename en de criminaliteit op de daken van de steeds uitdijende bebouwing, onvoldoende rechtvaardiging geweest om dan maar alle daken met elkaar te verbinden. Ze was van mening dat er toch andere maatregelen genomen hadden kunnen worden die minder rigoureuus en onmenselijk zouden zijn geweest dan het scheiden van de wereld.

De mensen onder het dak, de Insiders, waren continu angstig voor wat er zich op de daken afspeelde en de mensen op het dak, de Outsiders, voelden zich verraden, in de steek gelaten en angstig voor wat zich direct onder hun voeten afspeelde. De twee groepen mensen leefden hierdoor continu op voet van oorlog. Het wantrouwen verstoorde de handelsrelaties.

De Outsiders hadden gebrek aan delfstoffen en de Insiders hadden gebrek aan water, zonlicht en verse groente en fruit. De Insiders beheersten de oude wereld onder het dak, die ze ooit

gezamenlijk met de Outsiders gecreëerd hadden, over een periode van duizenden jaren. Ze hadden daarmee een enorme technologische voorsprong. De Insiders bezaten de kennis van de eigen industriële revolutie. De Outsiders waren teruggeworpen op een leven als jager-verzamelaar met een klein beetje akkerbouw.

Ninki was erg geïnteresseerd in geschiedenis en antropologie. Ze had zich haar hele leven al verdiept in de aanloop naar de sluiting van het dak en het leven van de Outsiders daarna. Door haar kennis over de Outsiders was ze milder over hen dan de gemiddelde Insider.

Zij geloofden meestal de overheidspropaganda die de Outsiders als criminele, moordende barbaren met een primitieve levensstijl neerzette. Ninki had juist bewondering voor de manier waarop de Outsiders hun maatschappij na de sluiting weer vanaf nul opgebouwd hadden tot een wereld waar eenheid met de natuur, creativiteit en het efficiënte gebruik van natuurlijke materialen centraal stond. Deze levensstijl met veel natuurlijke materialen, hergebruik en respect voor de natuur was de basis geweest voor de schitterende, kleurrijke, natuurlijke wereld op het dak. Deze bestond uit bos, wouden, heidevelden en uitgestrekte landerijen met hier en daar een kleine nederzetting van simpele, kleine houten huisjes met in het midden een grote eik waarin het boomhuis van de dorpsjamaan gebouwd was. Vervoer van goederen vond plaats per trekschuit of per paard en wagen. Personenvervoer ging